

РЕШЕНИЕ

№ 1791

гр. Варна, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 6 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радостина Методиева

при участието на секретаря Владислав П. Великов
като разгледа докладваното от Радостина Методиева Административно наказателно дело № 20233110204304 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба на „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД ЕИК 130586470 със седалище и адрес на управление гр.София, р-н „Оборище“, ул. „Ангиста“ № 2-4, подадена чрез управителя д-р Р. М., против НП № ПЕК – 24/20.09.2023год. на Директора на РЗЕИ Варна, с което на ЮЛ за три нарушения наказуеми по чл. 229, ал.3 от ЗЗ са били наложени три наказания имуществена санкция всяка в размер на 1000лв.

В жалбата си въззивника сочи, че НП е издадено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процес. правила, като адм.наказателното обвинение било недоказано. Моли НП да бъде отменено, а в условията на евентуалност да бъде изменено като бъде намален размера на наложените санкции до предвидения в закона минимален размер.

В съдебно заседание за въззивното дружество, редовно призовано, представител не се явява. По делото е постъпила молба от управителя на същото в която заявява, че поддържа жалбата, моли НП да бъде отменено, евентуално изменено като бъде намален размера на наложените санкции до предвидения минимум. В случай че ответната страна е представлява от адвокат и се претендират разноски за адвокатско възнаграждение моли същите да бъдат намалени до предвидения минимален размер в Наредба №1/09.07.20024год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Процес. представител на въззиваемата страна оспорва жалбата, а във

фазата по същество моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно издадено. Отправя искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Варненска районна прокуратура, редовно уведомена за датата на съдебното заседание не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 18.05.2023год. служители на РЗИ варна след които и св. Т. И. – ст. инспектор в отдел „Противоепидемичен контрол“, дирекция „Надзор на заразните болести“, извършили планова проверка в Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД, в манипулационна намираща се в гр.Варна, ул. „Иван Рилски“ № 6, близо до ДКЦ 5. В хода на проверката проверяващите установили, че битовите отпадъци в обекта се събирали в отворен полупразен кашон, опасните отпадъци се събирали в съд без педал с люлеещ се капак, а съдът в който се събирали остриите и режещи опасни отпадъци бил пълен повече от $\frac{3}{4}$ от обема му – контейнерът бил препълнен като спринцовките били набодени като таралеж.

На 09.06.2023год. св. Т. И. съставила срещу въззивното дружество АУАН в който посочила, че същото е нарушило разпоредбите на: 1. чл. 5, т.2 вр. чл. 11, ал.1 от Наредба №1 от 09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения; 2. чл. 5, т.2 вр. чл. 12, ал.2 от Наредба №1 от 09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения и 3. чл. 5, т.2 вр. чл. 14, ал.2 от Наредба №1 от 09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения, тъй като не бил осигурен съд за събиране на битови отпадъци, биомедицинските отпадъци били поставени в съд без педал за безконтактно отваряне, а съдът за остри и режещи опасни отпадъци бил пълен над $\frac{3}{4}$ от полезния си обем.

Актът бил надлежно предявен и връчен на надлежно упълномощено от представляващия дружеството лице, което го подписало без възражения.

В срока по чл. 44 от ЗАНН срещу акта не постъпили и писмени възражения и на 20.09.2023год, въз основа на него, директорът на РЗИ Варна издал атакуваното НП. В него АНО приел изцяло фактическите констатации и правните изводи на актосъставителя, приел че въззивното дружество е извършило три нарушения съответно на 1. чл. 5, т.2 вр. чл. 11, ал.1 от Наредба №1 от 09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения; 2. чл. 5, т.2 вр. чл. 12, ал.2 от Наредба №1 от 09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения и 3. чл. 5, т.2 вр. чл. 14, ал.2 от Наредба №1 от

09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения и на основание чл. 229, ал.3 от ЗЗ наложил за всяко от нарушенията адм. наказание имуществена санкция в размер на 1000лв.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства, както писмени (приложенияте към АНП и длъжностна характеристика за длъжността старши инспектор), така и гласни – показанията на св. Т. И., които са непротиворечиви, взаимнодопълващи се кредитират от съда изцяло.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок, от надлежна страна, поради което и е приета от съда за разглеждане по същество.

АУАН и НП са издадени от компетентните длъжностни лица и в сроковете предвидени в нормата на чл. 34 от ЗАНН.

При проверка на атакуваното НП и АУАН въз основа на който същото е издадено, съдът не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН – относно описание на нарушенията. В акта и НП е направено пълно и детайлно описание на нарушенията, датата и мястото на извършването им, както и на обстоятелствата при които са извършени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя. Действително в АУАН и НП не са посочени доказателствата, които потвърждават извършените административни нарушения. Според настоящия съд обаче това нарушение не е съществено, тъй като не се отразява на правото на защита на наказателния субект. Няма спор в теорията и съдебната практика, че правото на защита се осъществява срещу фактите, а не срещу изброени доказателства. Отделен е въпроса, че в случая нарушенията са били установено и лично възприети от самия актосъставител и на практика няма и какви доказателства да бъдат описани в НП. Ясно и недвусмислено в АУАН и НП е посочено в какво се състои административнонаказателното обвинение като е налице е и пълно единство между фактическо и юридическо обвинение поради което и за каквото и да било нарушено право на защита и дума не може да става. Допуснати съществени нарушения на процес. правила съдът не констатира.

Що се касае до наведеното в жалбата възражение за допуснато

съществено процес. нарушение изразяващо се в това, че АУАН не бил предявен и връчен на нарушителя (на управителя на ЮЛ), то не се споделя от съда. Действително видно от приложения към преписката АУАН същият не е бил връчен на управителя на въззивното дружество д-р Р. М., а на друго лице – д-р Р. П.. Видно обаче от приложеното към АНП пълномощно изходящо от управителя на въззивното дружество Р. Д. М. с него той е упълномощил Р. П. П. да го представлява в качеството му на управител и да представлява „СМДЛ Рамус“ ООД пред РЗИ във връзка с изпълнение на предмета на дейност на „СМДЛ Рамус“ ООД в това число да извършва всички правни на фактически действия от името на „СМДЛ – Рамус“ ООД. И след като управителя на въззивното дружество сам е делегирал правомощия на друго лице да го представлява и да извършва фактически и правни действия от името на „СМДЛ Рамус“ ООД, то за каквото и да било нарушено право на защита, съответно за допуснато съществено нарушение на процес. правила и дума не може да става.

С НП на въззивното дружество са били наложени три адм. наказания за извършени три нарушения на Наредба №1 от 09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения, съответно за нарушаване нормите:

1. чл. 5, т.2 вр. чл. 11, ал.1 от Наредба №1 от 09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения;

2. чл. 5, т.2 вр. чл. 12, ал.2 от Наредба №1 от 09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения и

3. чл. 5, т.2 вр. чл. 14, ал.2 от Наредба №1 от 09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните.

Съгласно чл. 5, т.2 от Наредба №1/09.02.2015год. заведенията по чл. 1, ал. 1, притежатели на отпадъци по смисъла на § 1, т. 29 от допълнителните разпоредби на ЗУО, с цел опазване на общественото здраве и околната среда са длъжни да спазват условията на съхраняване на отпадъците в съответствие с изискванията на наредбата;

Съгласно чл. 11, ал.1 от Наредбата неопасните отпадъци се събират на

определени за целта места в прозрачни полиетиленови торби/сакове, поставени в съдове с капак и педал, обозначени с надпис "Неопасен отпадък" и наименование на отпадъка, съгласно приложение № 1.

Съгласно чл. 12, ал.2 от наредбата биомедицинските отпадъци, с изключение на биологичните, се събират на местата, където се образуват, в жълти полиетиленови торби/сакове, поставени в съдове с капак и педал, маркирани с жълт цвят. Лабораторните отпадъци, съдържащи култури и щамове с жизнеспособни биологични агенти, както и съдове и прибори, използвани за култивирането им, се автоклавират преди разделното им събиране.

Съгласно чл. 14, ал.1 от наредбата първичните опаковки за разделно събиране на образуваните опасни отпадъци са за еднократна употреба.

Съгласно ал.2 на същия член от наредбата първичните опаковки по ал. 1 се пълнят до $\frac{3}{4}$ от полезния обем, затварят се плътно и се подменят незабавно с нови от същия вид.

В конкретния случай от събраните по делото гласни доказателства (показанията на св. И.) по безспорен и категоричен начин бе установено, че въззивното дружество е нарушило разпоредбите на чл. 11, ал.1 чл. 12, ал.2 и чл. 14, ал.1 от посочената по-горе Наредбата.

От показанията на посочената по-горе свидетелка се установява, че по време на проверката в манипулационната на въззивното дружество в гр.Варна същата лично е възприела, че битовите отпадъци са се събирали в отворен полупразен кашон вместо в съд с капак и педал, че опасните биомедицински отпадъци са се събирали в съд без педал, а съдът за остри и режещи опасни отпадъци е бил препълнен като иглите са били забодени в него като таралеж.

Според настоящия съд обаче неправилно актосъставителя и АНО са обвързали нарушаването на тези разпоредби с нормата на чл. 5, т.2 от Наредбата доколкото тази разпоредба вменява задължение във връзка със съхранението на отпадъците, а посочените по-горе норми регламентират събирането на отпадъците.

И доколкото нормите на чл. 11, ал.1 чл. 12, ал.2 и чл. чл. 14, ал.2 от Наредбата са изрично посочени като нарушени в АУАН и НП, който съдържа обстоятелствените си части факти именно за такива нарушения – не

е осигурен съд за събиране на битови отпадъци; биомедицинските отпадъци са поставен в съд без педал; съдът за опасни остри и режещи отпадъци е пълен над $\frac{3}{4}$ от полезния си обем, а приложената от АНО санкционна норма на чл. 229, ал.3 от ЗЗ предвижда санкция за нарушения на ЗЗ или на подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане то предпоставки за отмяна на НП поради неправилно приложение на материалния закон не са налице. В горната насока е налице достатъчно константна съдебна практика, в това число и такава със задължителен характер - Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия. Като взе предвид обаче, че с НП за всяко едно от нарушенията, на въззивника е било наложено наказание имуществена санкция в размер над минималния към средния предвиден в закона – имуществена санкция в размер на 1000лв. като липсват каквито и да било мотиви досежно размера на наложените наказания от една страна и от друга предвид на това, че нарушенията са първи за въззивника с оглед липсата на данни, още по-малко доказателства за наличие на предходни влезли в сила НП за нарушения по ЗЗ, съдът намира, че така наложените наказания са прекомерни. Счете, че в случая целите на адм. наказание, и най-вече тези на специалната превенция, биха били постигнати и с определяне на санкции в минимален размер поради което и прецени, че следва да измени НП като намали размера на наложените наказания имуществена санкция за всяко едно от нарушенията от 1000лв. на 500лв.

Доколкото нарушенията са типични и не се отличават със степен на обществена опасност значително по-ниска от останалите нарушения от този вид правилно е било преценено от АНО, че нормата на чл. 28 от ЗАНН не може да бъде приложена.

Що се касае до наведеното в жалбата възражение за неправилно приложение на материалния закон мотивирано от въззивника с това, че Наредба №1 не се явявала нормативен акт по прилагането на ЗЗ, а такъв по прилагането на ЗУО то не се споделя от съда.

Съгласно разпоредбата на § 2 от ДР на цитираната по-горе наредба същата се издава на основание чл. 43, ал. 3 от Закона за управление на отпадъците и чл. 34, ал. 2 във връзка с § 1, т. 11, буква "к" от допълнителните разпоредби на Закона за здравето.

Съгласно чл. 34, ал.2 от ЗЗ здравните изисквания за обектите с

обществено предназначение, продуктите и стоките със значение за здравето на човека и дейностите със значение за здравето на човека, както и максимално допустимите нива на фактори на жизнената среда се определят с наредби на министъра на здравеопазването, доколкото с друг закон не е предвидено друго.

Съгласно §1, т.11, б. „К“ от ДР на ЗЗ дейността с опасни отпадъци от лечебните и здравните заведения е дейност със значение за здравето на човека.

А това, че самостоятелните медико-диагностични и медико-технически лаборатории, към които спада и въззивното дружество, са лечебни заведения спор няма. Горното е и изрично определено в нормата на чл. 8, ал.1, т.3 от ЗЛЗ.

С други думи Наредба № 1/2015год. е издадено от Министъра на здравеопазването, с оглед приложението на чл. 34, ал.2 от ЗЗ във връзка с извършване на дейностите със значение за здравето.

Съдът не споделя и наведеното в жалбата възражение за недоказаност на нарушението на чл. 14, ал.2 от Наредбата, тъй като не било посочено дали проверяващите били установили общия обем на съда, доколкото от показанията на св. И. депозирани непосредствено пред съда се установява, че този съд е бил препълнен като иглите са били набучени в него като таралеж. Тези показания не оставят никакво съмнение, че съдът е бил запълнен над допустимия от наредбата обем.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът счита, че атакуваното НП не страда от пороци, които налагат неговата отмяна. Същото следва да бъде изменено като бъде намален размера на наложените наказания и бъде коригирана правната квалификация на деянията като от същата отпадне нормата на чл. 5, т.2 от наредба №1/09.02.2015год.

По разноските.

Разноски се претендират единствено от въззиваемата страна като искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е направено своевременно, преди приключване на делото пред настоящия съд.

С оглед крайния изход на спора съдът счита, че въззивникът следва да бъде осъден да заплати разноски на ответната страна на основание чл. 63д, ал.4, вр. ал.1 от ЗАНН вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78,

ал.8 вр. ал.3 от ГПК, вр. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН в чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80лв. до 150лв.. И като съобрази, че в случая делото не е с фактическа и правна сложност изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО в с.з счете, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния предвиден в наредбата размер. И като съобрази размера на отхвърлената част на иска (1500лв. доколкото за тази санкция НП е потвърдено) и извърши съответните изчисления съдът намира, че на въззиваемата страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 40лв. като посочената сума следва да бъде заплатена от въззивното дружество „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория Рамус“ ООД ЕИК 130586470 в полза на Регионална здравна инспекция - Варна.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал.2, т.4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № ПЕК – 24/20.09.2023год. на Директора на РЗИ Варна, с което на „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория Рамус“ ООД ЕИК 130586470 на основание чл.229, ал.3 от ЗЗ са били наложени три адм. наказания „имуществена санкция“ всяка в размер на по 1000лв. **както НАЛАГА** на „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория Рамус“ ООД, със седалище и адрес на управление гр.София, р-н „Оборище“, ул. „Ангиста“ № 2-4 административни наказания както следва:

Административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500лв. на основание чл. 229, ал.3 от ЗЗ, за нарушаване нормата на чл. 11, ал.1 от Наредба № 1/09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения;

Административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500лв. на основание чл. 229, ал.3 от ЗЗ, за нарушаване нормата на чл. 12, ал.2 от Наредба № 1/09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения;

Административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500лв. на основание чл. 229, ал.3 от ЗЗ, за нарушаване нормата на чл. 14, ал.2 от Наредба № 1/09.02.2015год. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните заведения;

ОСЪЖДА „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория Рамус“ ООД ЕИК 130586470 със седалище и адрес на управление гр.София, р-н

„Оборище“, ул. „Ангиста“ № 2-4 да заплати в полза на Регионална здравна инспекция - Варна юрисконсултско възнаграждение в размер на 40лв.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____